

ל'א'ר'ד ל'א'ו'תו ד'ב'ג'
ל'א'ו'ח'ט ל'א'ו'ך ח'י'ם ע'ו'ב'ים.

ל'א'ו'י' ל'א'ו'ך י'מ'ים.

ל'א'ו'י'ש ל'א'ו'ך י'מ'ים ע'ו'ב'ים.

ל'א'ו'י'ב ל'א'ו'ס כ'ל'י'ם.

ל'א'ו'י'ל ל'ג'מ'ר ח'י'נ'ש ו'ס'ד'ר ל'ס'ב'ב.

ל'א'ו'ל'י'ם ל'א'ו'ס י'ל'מ'ו'פ'ת.

ל'א'ו'י'ג ל'א'ו'ס כ'פ'ש'ו' ל'א'ו'כ'ל כ'ב'ל'ו'ת.

ל'א'י'ז ל'א'ח'ר ז'מ'ן, ל'א'ח'ר ז'ר'י'ק'ה.

ל'א'י'ח ל'א' ח'מ'רו ח'כ'מ'ים, ל'א'ו'ך ח'י'ם.

ל'א'ח'ה'ד ל'א'ח'ר ד'ב'ז'ו'ר.

ל'א'ח'ה'ו ל'א'ח'ר ה'ז'מ'ן.

ל'א'ח'ה'י'ש ל'א'ח'ר ה'ש'ב'ת.

ל'א'ח'י'ז ל'א'ח'ר ז'ה', ל'א'ח'ר ז'מ'ן, ל'א'ח'ר ז'ר'י'ק'ה.

ל'א'ח'ו'מ'ים ל'א'ח'ר ז'מ'ן פ'ר'ע'ו'ן.

ל'א'ח'ו'י'ם

ל'א'ח'י'ש ל'א'ו'ך ח'י'ם ע'ו'ב'ים, ל'א'ח'ר ע'ז'י'ל'ה.

ל'א'ח'י' ל'א'ח'ר י'ד.

ל'א'ח'י'ם ל'א'ח'ר ע'י'ס'ה, ל'א'ח'ר ח'כ'ל'ן, ל'א'ח'ר ח'ע'ס'ה, ל'א'ח'ר ח'רו'ת.

ל'א'ח'מ'י'ב ל'א'ח'ר ח'כ'ל'ן.

ל'א'ח'צ'י'ה ל'א'ח'ר ח'ת ה'כ'כ'ב'ים.

ל'א'ח'ש'ש ל'א'ח'ר ש'מ'י'ע'ה, ל'א'ח'ר ש'נ'ת'ו.

ל'א'ח'ש'י'ם ל'א'ח'ר ש'מ'י'ע'ה פ'י'ד'ש.

ל'א'י'ם ל'א'ח'ר ע'ז'י'ל'ה.

ל'א'י' ל'א' ח'ל'מ'ן י'ס'ר'א'ל, ל'א'ו'ך י'מ'ים, ל'א'ח'ר י'ד, ל'ח'י'נו י'ס'ו'ד'י, ל'א'ח'ן י'ס'ר'א'ל, ל'ב'ו'ש ח'נ'ן י'ק'רו'ת, ל'ה'נ'ח'י'ל ח'ו'ב'ני י'ש, ל'ע'צ'ו'ד ח'ת י'י.

ל'א'י'ן ל'א'ו'ך י'מ'ים ו'ס'כ'ים.

ל'א'י'ש " " "

ל'א'י'ם ל'א'ו'ך י'מ'ים ע'ו'ב'ים.

ל'א'י'ט'א ל'א'ו'ך י'מ'ים ע'ו'ב'ים ח'מ'ן.

ל'א' ל'ה, ל'ו, ל'יה, ל'יכ'ה, ל'י'ל'ה, ל'יה, ל'מ'ד, ל'מ'ע'ל'ה, ל'ק'ת'ן, ל'ש'ו'ן.

ל'א' ל'א ח'ד'ו'ני, ל'א ח'מ'ד, ל'א ח'ל'י'כ'ם,

ל'א ח'מ'ר, ל'א ח'מ'ר'י'ן, ל'א ח'ד'ע'ת'א'י,

ל'ב ח'ב'ו'ת, ל'ב ח'ס'ק'ן, ל'ב ח'מ'ד,

ל'ב ח'ר'י'ה, ל'ב'ו'ש ח'ו'ר'ה, ל'ו'ח ח'ר'ז,

ל'ו'ח ח'ר'ש, ל'ו'ח ח'ז'נ'ים, ל'ח'ס ח'ז'י'ד'ים,

ל'י'כ'ה ח'י'ס'ו'ר'ה, ל'י'ל ר'ח'ש'ו'ן, ל'מ'ע'ן ח'מ'ת'ך, ל'פ'נ'י ח'י'ד'י'ה'ן,

ל'ק'ו'ט'י ח'ו'ר, ל'ק'ט ח'מ'ר'ים, ל'י'ש'נ'ח ח'מ'ר'י'כ'ה,

ל'ש'ו'ן ח'מ'י'ת, ל'ש'ו'ן ח'ש'ב'ב, ל'א'א ל'א ח'מ'ן ח'ל'ה,

ל'ח'ב'ו'ת ח'ב'ו'ת'ו'ת, ל'ח'ד'ו'ני ח'ז'ני, ל'ח'ס'ו'ב'י ח'ז'ני, ל'א ח'ו'ב' ח'ר'ע'א,

ל'ח'י'ם ח'ל'ה'ים, ל'ח'ש'ת ח'ד'ו'ני.

ל'א'א'י'ם ל'ח'ד'ו'ני ח'ז'ני ח'ו'ר'י.

ל'א'א'מ'י' ל'ח'ד'ו'ני ח'ז'ני ח'ו'ר'י ו'ר'ב'י.

ל'א'ב'י'ב ל'א'ו'ת ח'ר'י'ת, ל'י'ל ח'י' ב'ק'ר.

ל'א'ב'י'ל ל'ך ח'כ'ו'ל ח'ש'מ'ח'ה ל'ח'מ'ך.

ל'א'ב'י'ר ל'א ח'ז'ל'י'ן ח'ת'ר ר'ו'ב'ל.

ל'א'ב'ש'ח'י'ג ל'א'ו ח'ז'ני ש'מ'י'ע'ה ח'י'כ'ו'ר.

ל'א'י'ג ל'א'ו ח'ו'ר'ה ג'ב'ר'ה, ל'א'י'ד'ך ג'י'ס'א.

ל'א'י'ד ל'א'ו ד'ח'ו'ר'י'י'ת'א, ל'א'ו'תו ד'ב'ג', ל'ח'י'כ'ה ד'ח'מ'ר'י.

ל'א'י'ה ל'א'ו ח'כ'י, ל'א'ו'ו'ת ה'ע'ו'ל'ם, ל'א'ו'תו ח'א'י'ם, ל'ש'ע'ו'ע ח'ל ה'ר'כ'ה.

ל'א'ה'י' ל'ב'ו'ש ח'ד'ר ה'י'ק'ר.

ל'א'ה'י'ח ל'א'ח'ר ח'ס'ג.

ל'א'ה'י'ם ל'א'ח'ר ה'פ'ס'ת.

ל'א'ה'י'ק ל'א'ח'ן ה'ק'דו'ש'ה.

ל'א'י'ז ל'ו ח'ד'ר ו'ג'ד'ו'ל'ה, ל'ע'ו'ל'ם ח'מ'ן ו'ח'מ'ן, ל'כ'ר'י'ת'י ח'ד'ם ו'ח'י, ל'ש'ס ח'י'ו'ם ו'כ'ר'ה,

ל'א'י'א ל'ח'ז'ני ו'ח'מ'ו, ל'ע'ו'ל'ם ח'מ'ן ו'ח'מ'ן.

ל'א'י'ב ל'א'ו'ס ח'ו'ס'ה.

לאומיים לאורך ימים עוזים אמן קלה.
 לאכמיד לאו כמון דמי.
 ראיל לא איכפת ליה, לאו אורחיה
 למידק, לאחור לחיים.
 לאליה לאחור לחיים.
 לאים לאזני מורי, לאחור יתסה, לאחור
 ומאן.
 לאטיב לאחור ומאן.
 לאמים לאחור מתן מעות.
 לאמית לאחור מתן תורה.
 לאינ לאהובי נאמני, לאוכל נבלות,
 לאיש נאמן.
 ראיע לא אחי עשה, ליל אי ערב.
 לאעיב לב אצות על צנים.
 ראעור לאל עורך דין.
 לאים לאלף פעמים.
 לאיצ לאין לורך.
 לאצהיב לאחור לאח הככבים.
 לאציה לאין לורך כלל.
 לאיק לא אילעריך קרא, לא אקרי
 קהל.
 לאיר לשון ארמיה.
 ראיש לאל אשר שנת, לשון אשכנזית.
 רבי לצריחה.
 ריב לא צטל, לא צלע, לא צעיקו,
 לאנדעקטערנ, ליסנא ציסא, ליסנא
 צחרא, לעולם צהם.
 רביא לאו צפירוש איהמה, לב אריה,
 לצוט אורה, לבני אדם, לעבדיה
 צר אמהיה, לשון בני אדם.
 רבאי לבני ארץ ישראל.
 רבאר ליב צן אצרהס ראזינאוויטץ.
 רבבית לצר בני חנן.
 רבניצ לציחה גואל לרק.
 רבנצבביא לציחה גואל לרק צמהרה
 צימינו אמן.
 רביד לצ ציה דין, לבית דין, לשמוך
 צכל דרכיך.
 רבדיא לאו צעל דברים דידי אה.
 רבדימ לב ציה דין מחנה.

לביה לא צטמים הוא.
 לבהיג לציחה גואל.
 לבהים לבית המסול.
 רביז לצוט צון וארנמן, לצצר ודס.
 רבוימ לצוט מלכות.
 רבויש לבושי שרד.
 לבוית לאו צזכוחא חליא.
 לבותים לאו צזכוחא חליא מילתא.
 רביש לא צקצי טעמא, ליה צו עעס.
 לבוי לא צמהרה יחקה, לבית יעקב,
 לבני ישראל, לקטאה צלקטיותיה
 ידע.
 לביב לא צעי כונה, לבני כנושחא.
 לבביא להשתמש צכח אחר.
 רבימ לצוט מלכות, לבני מדות, לצר
 מן, לצרוך מרדכי, ליה צבו ומשא.
 לבמהיד לצא מן סדין, לבית המדרש.
 לבמחין לאו בני מחילה כינהו.
 לבמיין לא צמהרה יחקה.
 לבינ לצן נח, לבני נחיות, לצר נש.
 לבנחיע לבני נחיות חכמה עילאה.
 לבנחית לבני נחיות חכמה תיחאה.
 לבניצ לראות צנחמה ליון.
 לבים ליטצ צקובה.
 רבס"ט לא צקצי טעמא.
 לבס"ם לצקיף פגוס.
 רביע לא צדרדקי עלה, לצורא עליון,
 לצין עלמו, לצורא עמיקתא, לבית
 עולמו, לי צעומה, לצריחה עולם.
 לבערד"א לאו צעל דברים דידי אה.
 לבעהש"ט לצעל השער, לצעל השם
 עוב.
 רבעיב לא צעי כונה.
 רבעים לצריח עמיקתא.
 רבים לצקיף פגוס.
 רבציין לראות צנחמה ליון וירושלים.
 רביק לצא צקבל.
 רבריע לצריחה עולם.
 רביש לבושי שרד, לע צננים שקדים.
 לבשׁוֹן לאו בני שחיטה כינסו.

לביה לאו זכותא חליא, לבא נכסחא
 חליא, לני חרי, לעולם זבא
 חענודו.
 לבית ולבים לא נחמלה ולא נסוף.
 לבתייש לבחר תריסר ירחי טעמא.
 לני לבגמיה.
 ליג לא גזיקן, לא גרסיקן, לא
 גרע, להך ניסא, ליה גינסא,
 למד גנוכיה, לשון גמרא.
 לגיב ליג בעומה, לגדל גיליס.
 לגביע ליג בעומה.
 לגיח לא גזרו חכמים, לגמול חסד.
 לגיר לא גזרו רבנן.
 לגריה לאו גברת רבה הוא.
 לגיש לפוס גמלא טימחא.
 לגשלים לימוד גדול שמציא לידי מעשה.
 לדי לבצרי, לדומחא, לדעת.
 ליד לא די, לא דתי, לא דק,
 לאו דאורייתא, לאו דוקא, לחס
 דמענה, ליה דין, ליה דכותיה,
 לכה דודו, למבין די, לפי דעתי,
 לפי דרכי.
 לריא לאו דאורייתא, לבצר אחד,
 לדוד חוכי, לדעת חזרנבל, לדעת
 אונקלוס, לדעת אחריס.
 לריב לדומחא בעלמא, לדוד צוק.
 לרביה לבצרי גיה הלל.
 לדביג ליה דין גר גש.
 לדביע לבצר ענינה.
 לדד לדור דורים.
 לדיה לבצר הקל, לבצרי הכל
 דדחיי לבצרי הכל.
 לדחיק לבצר הקל.
 לדחיר לבצרי הכרות.
 לדחיר לא דינא ולא דינא, לדור ודור,
 ליה דין וליה דין.
 לדודיה לדור ודור סלונים.
 לדחי לא דוביס ולא יער.
 לדחיע לבצר זמ.

לדיח לבצר חמור, לבצרי חצרות, לבדעת
 חכמים.
 לדיי לבדעת יוכחן.
 לדריב לבצרי כולם.
 לדרכיה לא דק כולי האי.
 לדריג לבצרי נביאים
 לדריע לבצר עבירה, לבדעת עלמות, לבצרי
 עלמא.
 לדעיח לבדעת חכמים.
 לדעיד לבדעת ראשונים.
 לדעייב ליה דין טריק גשט.
 לדריק לבדעת קמחי, לבדעת קלה.
 לדרי לבדעת ראשונים, לבדוך רעב
 לדריש לאו דשאר.
 ליה לא הוי, לא היה, לא הפקיד,
 לאו חכי, להע חכמי, לוח השנה,
 לוחות הנרות, לחס הפנים, לימח
 הכי, למען השם, למני החיצה,
 לשון הדיעו, לשון הוי, לשון
 הזהב, לשון הכחוב, לשון הקודש,
 לשון הקונטרס, לשון חרע, לשכת
 הנזית, לשכת הגזלה.
 להיא לבן אחרתי, ליהודים היהם אורה.
 להאיב לא הביע און ציעקב.
 להיב לימח היונותא בעצמיה, למוד
 הוא צק, לשנה הגאה צירוסלס.
 להביד להגיה דין.
 להבחליח להבדיל בין חיים לחיים.
 להביל לא הגייסן למד.
 להבמיע לאו הנא ווכלל עשה.
 להיע להאי גינה, להאי גיטא, לוח
 הגאונים, לולב הגזול, לשון שגמרא,
 לשכת הגזלה, לשכת הגזית.
 להיד לא הוס דוכמא, לא הוי דננים,
 למה לבצר דומה, להקף דס.
 להדימ לא הוי דברים מעולם, למדו
 היעב דרשו משפט.
 להדיג להדליק נר.
 להיה לא הוא הדין, לא הוי סיקט,
 להלא הוא, למי העולם הנא.

להיפ לולב הסקול, לחס הסמים,
 למד הפעל, לפי הפשט, לפני
 הפסקה, לשון הפסוק, לשכת
 הספרה.
 להיצ לא היה לדין, לפי הלוגיק.
 להצהיש להסל השוה.
 להיק להכי קאמה, לקט הקמח, לשון
 הקבלה, לשון הקודש.
 להקיד להקיו דס.
 להיר להציה רחיה, ליל הושענא
 רבה, למען הרחמים, לשון הרע.
 להיש לוח השנה, לקוטי הלכות שנה,
 לקוטי השרשים, לשד השמן.
 להשיב לחי השוה בכל.
 להשליח להשמיד להרוג ולאצד.
 להיות להיות תחלה.
 ליו לומר.
 ליו לעולם ועד.
 ליוא לוח ארו, לוח ארש.
 לוד לולי דוחספינא, למן ודחק.
 לוהיג לולב הבזול.
 לוהיפ לוח המעלים.
 לוהיש לוח השמות, לוח השנה,
 לויו להגיד ועד ועודתו, לעד ולעולם
 ועד.
 לוח ליות חן.
 לוחיח לילות ומצנחה חולה.
 לוייל ללמוד וללמד, לפני ולפנים.
 לוויב לו ולנבו, לפלוג וליחני צדיקה.
 לוליה לזרחה ולחיי העולם הזה.
 לוויין לעד ולעולם ועד.
 לוויין לו ולזרעו.
 לווייב לוחות ושבתי לוחות מוכחין
 בארון.
 לוועריל לועג לרש.
 לוויצ ליו לדיקים.
 לוויק לחי וקוקרי, לחיים וקיצה.
 לויר לוח ורבל, לענה ודאש.
 לוויש לחס ושמלה.
 לווחסיד לנח ועינא תרי קרקורי דעצירה,

להיו להקלין והמרוס, ליי הארץ
 ומלאה, לשון הוס.
 להויד לא היו דברים.
 להייה להקלין והמרוס, לשון הוס.
 להוליא להרוג ולאצד.
 להולייל לא חיי לים למימה.
 להוליג לא היה ולא נצא.
 להולשיב לא הן ולא שכן.
 להימ ליי הארץ ומלאה.
 להיג לא היה ולא נצא.
 להוציג להולאה נחמה.
 להויר להושענא רבה.
 להויש לא הן ולא שכן.
 להיו בהיו לא הכי זה כסוי זה.
 להיח לעולם הוא חי, לעולם הוא חסיד,
 לקוי חסמה.
 להחיהם להע החרי המהפכה.
 להחיו להחיות זרע.
 להיש לוח הטעות, לשוני העמוד.
 להיטיב להערף דס צניה.
 להויד לא הו ידעו רצון.
 להיב לית הלכתא כוחיה, לשון הכחונ.
 להביג להיות כידון.
 להביר להיות כרצו.
 להיל לא סניישן למד, לקוי סלצנה.
 להייע לאו הניחק לעשם.
 להימ לא היו נחמה, לא הקפדן
 ממדי, לשון המקרא, לשון המשנה,
 לשכת סמדיחין, לשכת המלח.
 להייע לאו חכלל עשה, להצניח
 מים עשויות.
 להיג לא היו נחמה, להנח נחמה,
 להקט נביאים, לוח הנקוד, לשכת
 הנזירים.
 להגליע לאו הניחק לעשה.
 להנית להניח חסלין.
 להים לח חיי קיון, לבנה הקפיה.
 להיע לא היו עקירה, לשכת העלים.

ל"ז לא זו, לא זזה, לקוטי זזה,
 לשון זזה, לשון זכר,
 ל"ז לא זזה, למה זה חכמי, לזרע
 זכר,
 לז"ה לזכות את הרבים,
 לז"ז לא זו חף זו,
 לז"ז לא זו חף זו קהלה, לא זו
 חף זו קהני,
 לז"ה לא זו הדק,
 לז"ז לא זה ולא זה,
 לז"ז לשון זכר ולשון קנינה,
 לז"ה לז"ה מדעים,
 לז"ב לזה כתב,
 לזכ"ה לזכות את הרבים,
 לזכ"ע לזכר עולם,
 לז"מ לא זה ממקומה,
 לז"מ לזמן פדיון,
 לזמ"ה לאו זמן הפלין הוא,
 לז"ע לזכר עולם,
 לזע"ז לזכר עולם זכר ויפקד,
 לזע"צ לזכר עולם יהיה לז"ק,
 לז"פ לזה פירש,
 לז"ר לפוס ז"ר קודר,
 לז"ש לקוטי זעיר שם,
 לז"ת לאו זמן הפלין,
 ל"ח לא חזי, לא חייטין, לא חכים,
 לא חסד, לא חסד, לז חסד,
 לז חכס, לז"ה חן, לחס חמודות,
 לכל ח"י, לכל חסד, למדני חוקיך,
 לשון חכמים,
 לח"א לחס חזירים,
 לח"ב לשון חכמים זרבים,
 לחב"ש לחלוץ צו שניו,
 לח"ג לחד גיבא,
 לח"ד לחס דמעס,
 לחה"ה לחי העולם הבא,
 לחה"ג לחסדו הנולדים,
 לחה"ה"ב לחי העולם הבא,
 לחה"פ לחס הפנים,
 לחה"ר לחיכה הראויה להחכמה

לחויג לחסות ובידומים,
 לחו"ד לחות דעתו,
 לחו"ל לחוץ לחזן,
 לחז"מ"ש לחופה ולמעשים טובים,
 לחול"ק לא חזימא ולא קרינא,
 לחו"מ לא חלי ולא מכניס, לחיים
 ומתים,
 לחו"ם לחו"ן וקדקין,
 לחי"פ לחכמה וסודים,
 לחי"ק לא חזימא ולא קרינא, לחיים
 וקנינה,
 לחי"ש לחס ושמלה,
 לחי"ז לחדש זה, לחיות זרע,
 לח"ח לחי חכך,
 לח"ט לחיים טובים,
 לחט"א לחיים טובים חוץ, לחיים טובים
 ארוכים,
 לחצ"א לחי חכמים טובים וחסדים ושלום,
 לחצ"ל לחיים טובים ושלום,
 לח"י לא חרנה ירושלים, לחס יהודה,
 למדני חוקיך,
 לחי"ט לחיים טובים,
 לח"ל לז חס לימינו, לחוץ לחזן,
 לשון חכמים לעלמן,
 לחל"ז לא חזי ליה זכותא,
 לחר"ח לא חזי ליה חובא,
 לחל"ת לחנך לא חעביך,
 לח"מ לחס חמודות, לחס ושכח,
 לחמ"א לז חרש וחטנות חוץ,
 לח"ם לחס סתרים,
 לחס"י לחס סתרים ינעם,
 לח"ע לחיי עולם, לחי עולמים, לחמו
 עניא, לחס עוניו,
 לחע"ה לחי עולם הבא,
 לח"צ לחס לז,
 לחצב"ש לחלוץ צו שניו,
 לח"ר לא חסדו רבנו, לפתח חטאת
 רוצן,
 לח"ש לחס שמים, לפוס חרמא
 שצטתא

לייט לא עצה, לב טוב, לקח טוב,
 לשון טובה.
 לטבל"א לב עהור צרה לי חלטים.
 לטי"ה לא טובה השמועה.
 לטה"ב לטובה הכלל.
 לטה"ק לטובה הקהלה.
 לטה"יב לטובה הכלל.
 לתורה"ק לטובה הקהלה.
 לטי"ם ליע מלאכות, ליע מלקוח.
 לטי"ע לטב חבד.
 לטע"ו לפי טעם זה.
 ל"י לא יבא, לא יגלה, לא יענא,
 לא ידעמי, לא יכול, לא ילפון,
 לא יפחח, לא ילא, לחס יהודה,
 לי יוס, ליטנא יתירא, לקע יוסף,
 לשון יוכת, לשון יחיד, לשם יסוד.
 ליי"א לא יחדל חביון, לאורך ימים
 חמן, לנרבה ימים חמן, לעולם
 י"ם חרן, לקץ יעמוד חמן.
 לי"ה לאו יך חמו הוא.
 לי"ב לא יבא צקסל.
 לי"ב"ם ליטב צקוכס.
 לי"ב"ע לא ימים צד עקה, לא ירד
 צני עמכס.
 ליי"ג לא יבאל, לא יגלה, לא יגלה.
 ליי"ד ולריד לית דין ולית דין.
 לידה"ח לידי חיונ מעאה.
 ליי"ה לך יי הלדקה.
 ליהרי לא יגזר השם ולא יהיה.
 ליה"מ לים המלח.
 ליה"צ לך יי הלדקה.
 ליה"ד ליום הדין.
 ליה"ב ליום הכפורים.
 ליה"ש ליום השבת.
 ליו"ח ליודעי חן, ליולא חליו.
 ליו"ב ליום כפור.
 ליו"י לא חכר ולא יפקד.
 ליי"ח לידי מעא, לידי חיונ, לידי
 חיומן, ליודעי חן, ליולא חליו.

לייט לאורך ימים טובים, לידי טסרה,
 ליליענטהאל.
 ליי"א לאורך ימים טובים חמן.
 ליי"ח לא ילא ידי חוצחו.
 ליי"ב לא ישצע כסף, ליום כפורים,
 ליל יום כפורים.
 ללמני"ב לית לה מגמה כלום.
 ליל"ש לישרי לב שמחה.
 ליי"ם לא ימכר, לא יעלא, ליליאת
 מלרים.
 ליטה"ש לימות המשיח.
 ליי"ג לב יודע מרה נפשו.
 ליי"ע לידי מעשה.
 ליי"ג לא יקסה, לידי נפשו.
 ליי"ל לא יירא ככון לבו.
 ליי"ם לידי סכנה, לידי ספק, לפורקן
 יי סגריח.
 ליי"ע לא יעשו עולה.
 ליי"ד לך יי עת רלון.
 ליי"ם לא ידעמי פירושו, לא ידע פחרונו.
 לי"פ"ד לא יראו פני ריקס.
 לי"צ ליירה.
 לי"צ"ם ליירה מלרים.
 ליי"ק לוי יחמאל קלחלקי, ליטועתך
 יי קוית.
 ליקבה"ו לשם יסוד קודשא צריך הוא
 ושכנתיה.
 ליק"ו ליקועי זהר.
 לי"ש ליטכא ליטכאל.
 ליי"ש ליל יום טוב שכי, למה ימה -
 שמחה, ללאח ידי שמים.
 ליי"ם ליטיבה של מעלה.
 ליי"ח לא יחכן, לא יחרוס, לידי
 תקלה, ליטרים חלה.
 לי"ב לא כ"י, לא כן, לא כחי, ליל
 כפורים, לפי כבודו, לשון כללי.
 לב"א לכאורה, לכאן.
 לב"א לא כן אדוכי, לכל אדם, לכל
 אחד, לכן אמר.
 לכארא לכל אחד ואחד, לכל איש ואיש.

לכאליש לכל אשר לו שלום.
 לכאליש לכאורה משמע.
 לכיב לכלח כבודו צדיק, לעולם כבודו
 נחמתינים.
 לכיד לאו כדבור דתי, לכה דודי.
 לכל דבר.
 לכרד לאו כדבור דתי.
 לכררביית ליכא כחונס דלא רמי זה
 חונס.
 לכיה לכל העולם, לכל העמים, לכל
 הכורה.
 לכהיג לכהן הגדול.
 לכהיד לכל הדעיה.
 לכהי לא כן היה, לכל היוטה.
 לכהיע לכל העולם, לכל העמים.
 לכהיפ לכל הפחות, לכל הפנים.
 לכהפיה לכל הפחות.
 לכהית לכל הפחות.
 לכהתיב לכל התורה כולה.
 לכרליב לא כמר ולא כמר.
 לכריג לכו ונלכה.
 לכיז לכל זם, לכפ זכות.
 לכיח לכל הי, לכל חסין, לכפ
 חונס.
 לכי לעיני כל ישראל.
 לכייא לכל ישראל חסין.
 לכיב לאו כל כתיביה, לא כן כחנ,
 לכך כחנ, לפני כסא כבודך.
 לכביץ לא כתיב כל עיקר.
 לכבית לכרמח לא חקרב.
 לכיב לאו כחונס, לכאורה משמע,
 לכבוד מעלתו, לכל מילי, לכל
 חקיס.
 לכביד לאו כחונס דתי.
 לכיז להיות כידון, לכו נרכנה, לכל
 נדה, לכל נפש, לכן נראה.
 לכניא לכך כאמר.
 לכניל לכן נראה לי.
 לכנרפ לכן נראה לפרש.
 לכיז לכבוד עריס, לכולי עלמח.

לכעמיד לאו כעושה מעשה דתי.
 לכיפ לכל פועל, לכמס פנים, לכן
 פירש.
 לכיצ לכל לך, לכן לך.
 לכיד לכלי חסון, לכל רות.
 לכיש לא כל סכן, לכבוד שנתו,
 לכלל פנים.
 לכשדיש לאו כל טעמח וטעמח.
 לכשיק לכבוד שנת קודש.
 לכיח ליומא כחנאי, לכבוד תורחו,
 לכח תורס.
 ליל לא לנו, ליום לדך, לומר לך,
 לועג לרש, לחס לחץ, ליכא
 לחימה, ליה לך, לך לשלוס, למה
 לי, למלכא לדוד, לעמיד לזא,
 לשון למודים.
 לליא לא ליומא חניס.
 ללייג לך לך לחינין מירח.
 לליב ליה לן זה, לליסנא נהרא.
 לליה לו לכדו העתעלה, ליכא לחימר
 הכי.
 לליל לחס לאכול ונגד ללבוש, ללמוד
 וללמד.
 לליז ללאו יולמח.
 ללייא לא לכלח יסכח חניון.
 לליל ליה לן לחימה, למה ליה לחימה.
 לללאי למד לשונך לומר איני יודע.
 ללליג לזא לשומח לא גלי.
 ללליל לאחור לחס לי לכער לאשטלוס.
 ללימ ליכא לאקשוני מידה, ליכא
 למשמע מיכה.
 לליז לאו לחכות נחנ.
 לליצ ללא לודך.
 לליק לליסנא קמח, למה לי קרא.
 לליש לישרי לז שומח.
 לליית לעולם לא חיסוק.
 ללימ לא מהני, לא מועיל, לא מיצעי,
 לא מיחלף, לא מיחשב, לא מפקינן,
 לא מלמחי, לא מלי, לא מיקרי,
 לא משמע, לא משחרי, לא משחבט.

למו"ם לא מדוצטך ולא מעוקלך, לא
 מינה ולא מקלטה.
 למ"ו לא מלאחי זכרו, לא מקרי זעור.
 למזויב לחל וברכה.
 למז"ט לחל טוב.
 למדע להגא עליה, למכרה עולם,
 למזכרה עון.
 למיח למטה מחין.
 למחיו לא מחזיקין.
 למחתביח ליה ממענה חסיא ציה כלל.
 למ"ט לא מחזיקא ביצוחא, לחל טוב,
 למעשים טובים.
 למטיד למיחז ען די.
 למטי"ר לא חטי לידו.
 למכאמאיב לאו מכל אינון מדות איהו
 כלי.
 למבריל למר כדאיה ליה
 למביה למחי כולי האי.
 למ"ל לא מהני ליה, לא מלי למימר,
 לא משכחה לה, לימח חסייע ליה,
 למח לי, לשון משנה לחוד.
 למלטיע לא מלי למיענד.
 למי"ם לא מהני מידו, לא מקטייע
 מילתא, לא מסקין מיניה, למדין
 מכאן, למלך מלכי, למשה מקיני,
 לשון מגיד משנה, לשון מעדני מלך.
 לממי"ם למשה מקיני.
 לממי"ש לא מלי חטוי שליח.
 למ"ג ליטכא מעליח נקט, למצין נקל.
 למנ"ם למחי כפקא מינה, למחלח
 מתור.
 למסויג למסור נספון.
 למספד"ג למספר הגוים.
 למספ"ק למספר קטן.
 למ"ע לא מעידו, לא מלי ענידו, דעח
 מעיבאי, למזכרה עול, למזכרה
 עולם, למחנז עחי, למליח עשה,
 למראה עין.
 למע' למערבא.
 למע"ב למען בריחך, למעשה בראשית.

לבוש מלכות, לצ חרפה, לולא
 מקספינא, לחס משנה, ליכא
 מלוה, למדין מכאן, למדן מוסלג,
 לשוכח מרחימו, לשון מקרא,
 לשון משנה.
 למ"א לא משקרי אינשי, למען אחך,
 למשמע און.
 למאי"ע לפני מי אחא עומד.
 למ"ב לא מהני צדיקה, לא מינעי,
 לא מעל ציה, למספר צעומי, למען
 בריחך, למעשה בראשית, למעשר
 צ'.
 למב"ו למלך בשר ודם.
 למבי"א לא מינעי, למספר בני ישראל,
 למ"ג למספר גדול, לשון מדברה
 גדולות.
 למ"ד לא מדוצטך, לדעה מדיכחאי,
 ליה מאן דפליג, למאן דאמר, למצין
 די, למח דומה.
 למדי"א למאן דאמר, למח דאחרא.
 למדי"ה למדינה הים, למח דדין.
 למדי"י למדינה הים
 למדרי"ב ליכא מדי דלא רמיח צאוריחא
 למדשי"ה לאו מילתא דשכיחא היא.
 למיה לחס מן הארץ, למחי הלכתא.
 למדינת הים, למח דדין, למלאכי
 השמה, למען השם, לפכים משורה
 הדין.
 למדי"ג למספר הגוים, למספר הוא
 גובה.
 למדי"ד לאו מילתא היא דאמרי, למח
 הדבר דומה.
 למדי"ה למחי הילכתא מינעי ליה.
 למדי"ש למולאי השנה, למלאכי השמה,
 למען השם.
 למדי"ב לחל וברכה.
 למוכ"ז למולאי כהז זה.
 למד"ל לחל ולברכה, למשל ולשכינה.
 למולי"ם לא מעלה ולא מוריד.

לניק לציחך נאזה קדש.
 לניש לוח נעים שמוח.
 לנית ליסרים נאזה חסלה.
 לים לא סניחא, לא סמכינן, להס
 סוף, לחס סתרים, לדי סכנה,
 לית ספק, לקושי ספורים, לשון
 סירי, לשכח סופר.
 לם' לסברה, לסדר.
 לסא'נ לא סמכינן אחיקא.
 לסבימ לספר זייליח עלרים.
 לסהיט לפי סדר העצב.
 לס'י לחס סתרים ינעס, לפירקנך
 סצניה יי.
 לס'ר לא סניחא לים, לא סגי לים.
 לס'ים לגרמיה סגולה סלוק.
 לס'יע לספירה עומה, לשון סדר עולם.
 לספבימ לספר זייליח מלרים.
 לספדינ לספירה הכולרים.
 לע' לעיל, לענין, לערך, לעחיד.
 לע' לא עבדינן, לא עברה, לא
 עדי, לא עדיף, לא עליכס, לא
 עליכו, לא עשה, לב עברי, לוחות
 עדות, לחס עני, לעה עסה,
 לפי ערכו, לפני עור, לשון עבר,
 לשון עברי, לשון ערומים, לשון עתיד.
 לעאי לעניי ארץ ישראל.
 לעיב לא עלתה צידו, לשון עבר.
 לעביא לעבדים צר אחתיה.
 לעבה'צ לעלות צהר ליון.
 לעבל'ר לעבד צלא רצו.
 לעבימ לא עשה צה מאמר.
 לעבית לעולם צהס חעצורו.
 לעניא לצנה על גבי אחיה.
 לעינ אחינ' לאו עכצרא גנב אלל חורא
 גנב.
 לעיד לאל עורכ דין, לפי עכיוח דעתי.
 לעדינ לעכיוח דעתי כראה.
 לעדיה'נ לעכיוח דעתי סיה כראה.
 לעיה לעולם מנא.
 לעדיב לעולם מנא.

למעהר למען הרחמים.
 למעדיש למען השלום, למען פסס.
 למעיט למעשים טובים.
 למעמהיט למעלה מן העצב.
 למעמיה למעלה מחליון.
 למעינ ליסנא מעליא נקט.
 למעיצ למען ליון.
 למעיר למנלע על ריפחא.
 למפינ למפרע גיבה.
 למפדינ למספרה גורים, למפרע הוא גובה.
 למיצ לשכח מלורעים.
 למיק למחזור קטן, למספ' קטן.
 למקיא למקום אחד, למקום אחר.
 למיר למשנה ראשונה.
 למיש למה שכחצתי, למולאי שנת,
 למינן שטרחה.
 למשיה - למשה'ד לפנים משורת הדין.
 למשיל למה שכחצתי לעיל.
 למשליע למה שכחצתי לעיל.
 למית לא מוח חמוחיון, למחן חורה.
 למינ לא נגמר, לא נהירא, לא נחלקו,
 לא נקמא, לא ניחא, לא ניחיה,
 לא נכחצו, לא נמלא, לחס נקודים,
 לי נראה, לכו נכנסה, לכך נאמר,
 לשון נקצה.
 לנביי לא נחקיים צירם.
 לנהימ לנגד המקום.
 לנהיצ לא נפטרו הלכות.
 לנרנ לב נשגר וכדכה.
 לנניד לב נשגר וכדכה, לית נגר ונר
 נגר דיפרכיכה.
 דניד לב נבין יבקס דעה.
 דניל לא ניחא לי, לא נראה לי, לכן
 נראה לי.
 לנלים לכן נראה לפרט.
 לנים לא נגמר מלאכתו.
 לנינ לנלח כלחים.
 דנעיל לשון נופל על לשון.
 לנים לוח נעים פעלים.
 לנצינ לנלח כלחים.

לעדי לא עליך המלאכה לגמור.
 לעיו לעולם ועד.
 לעויה לעולם הבא, לעולמי העולמים.
 לעויו לעומת זה.
 לעורב לא עשה ולא כלום.
 לעורעע לעלם ולעלמי עלמיה.
 לעולעע"ת " " " יחזק.
 לעומ"ו לעומת זה.
 לעו"ע לעולם ועד.
 לעי"ם לוו עלי ואני פורע.
 לעיר לעוצרי לכונו.
 לעיו לצוט עטרת זהב, לעזודה זרה,
 נעה זקנה, לשון עם זה, לשון
 עם זה.
 לעיח לעולם חסדו.
 לעי"ם לב עין עמול.
 לעי כעיל, לעיין.
 לעיי לעמו ישראל.
 לעיו לזכר עולם יזכר ויפקד.
 לעי"ב לערב יום כפור.
 לעייצ לזכר עולם יהיה לדיק.
 לעי"ב לא עשה כלום, לפני עדים
 כשרים.
 לעבי לעיני כל ישראל.
 לעיל לעם לועז, לעחיד לבא.
 לעל"ם לא עלתה לו עזילה.
 לעל"מ לצנה - עומר - לולב - מילה.
 לעלת"ם לפני עור לא חתן מכשול.
 לעי"ם לא עבד מעשה.
 לעמ"ר לעמוד על מנת לעמוד.
 לעני לענין.
 לעינ לעלייה כשמה.
 לעניד לעניוח דעתי.
 לענדינ " " נראה.
 לעניו לענין זה.
 לעניוד"ג לעניוח דעתי נראה.
 לעיע לעבד עברי, לעולמי עד, לעת
 נחה.
 לעצי לעלירת גשמים.
 לעיר לעוצרי לכונו.

לעריה לערב ראש השנה.
 לעריני לא עבד רחמנא כסא לשקרא.
 לעיש לצוט עיר שושן, לערב שנה.
 לעית לא עשה תשובה, לשון עחיד,
 לעשות תשובה.
 לעתיל לעחיד לבוא.
 לע"ם לא פליגין, לא פליגין, לא פליגי,
 לא פסיק, לא פריך, לא פדע,
 לזח פירש, ליל פסקה, ליקוטי
 סדרס, לי פעל, לפי פירושו,
 לפי פשוטו, לשון פסקי.
 לפי"ג לי פעל גרויחה, לשרט גדול.
 לפיד לפי דברי, לפי דורו, לפי
 דומי, לפי דעתי, לפי דרכו.
 לפדיה לפי דברי הכל.
 לפדין לפי דרך זה.
 לפדי"ג לפי דעתי נראה.
 לפיה לפירש הקונטרס.
 לפה"א לפי האדם.
 לפה"ב לפני הנהמה, לפני הנית.
 לפה"ד לפי הדבור.
 לפה"ו לפי הזמן.
 לפה"ב לפי הכל, לפני הכלה.
 לפה"מ לפי המצייט, לפי הודה, לפי
 היתנהג, לפי המסכה, לפי המקום.
 לפה"ב לפי המצייט.
 לפהמת"ב לפי המצייט.
 לפה"ג לפי הנראה.
 לפה"ע לפי הענין, לפי הערך.
 לפה"פ לפני הפרק.
 לפה"צ לפי הלורך.
 לפה"ש לפי השנים, לפי השעה.
 לפה"ת לפני החיצה.
 לפול"ב לא פלט ולא צלע, לפלוג
 וליחתי צדידה.
 לפול"י לא פחות ולא יותר.
 לפול"ג לא פגע ולא נגע.
 לפול"פ לפני ולפנים.
 לפורר לפוס רצון, לפוס ריהטא,
 לפריה ורביה.

למשעבד למוס סעורא דינים.
 לפין למי זה, למי זיחסו, לפירוש
 זה, למני זה, למני זמנו, למסע
 זה, למסעא זכור.
 לפויים למי זה מנחל, למי זה מנענע.
 לפיח למי חסנון, לפירוש חסנוני.
 לפחיר לפחה חסנא רובן.
 לפחיש למוס חסנא סבסחא.
 לפמיעו למי טעס זס.
 לפי לפיכך, לפירוש.
 לפי למי פירש יונחן.
 לפיין למי זה, לפירוש זס.
 לפימיש למי ויה סכחנ.
 לפימשיל למי מה סכחנ לעיל.
 לפיכ למי כנודו.
 לפכיב למני כסא כנודך.
 לפיל ליה פליג עניה.
 לפים למי מדה, למי מה, למי מכה,
 לפרכומי מילחא.
 לפמאיע למני מי אחא עומד.
 לפמיה למי מכה סמוקס.
 לפמיהח לפנים ון חסווס.
 לפמינ למי מכהנו.
 לפמיש למי מה סכחנתי: לפי מה
 סאסער.
 לפמשיא למי מה סאסער.
 לפמשיה לפנים מוסרה סדין.
 לפמשיהח לפנים מוסרה סדין.
 לפמשיב למי מה סכחנ.
 לפמשייל למי מה סאכחנז לקוון, למי
 מה סכחנתי לנעלה.
 לפמשינ למי מה סכחנא.
 לפגולים למני ולפנים.
 לפניהים לא פני כריי יהדר סחכנז מהס.
 לפניע לפני עור.
 לפים לא ספקינן.
 לפיע למי ערך, לפנוח ערנ, למני
 עור, למני עלמו, לפסע ענדך.
 לפיעיד למי עניוח דעחי.
 לפערינ " " " כחא.

לפעיק לפעל סנא.
 לפעיב למני עדים כסרים.
 לפעניד למי עניוח דעחי.
 לפעניע למי עניוח דעחי כחא.
 לפעשיב למי פסומו סל עקרא.
 לפציא למוס מנחל חנחא.
 לפצאני " " "
 לפיק לפנועה קענה, למסע קען.
 לפקיד למי קולר דעחי.
 לפקירנ למי קולר דעחי כחא.
 לפקירע למני קהל ועדה.
 לפקעיד למי קולר עניוח דעחי.
 לפיר לא פלוג רבנן, למוס ריהעאל,
 למירוט רבוחינו.
 לפיש לפדין סצנים, למי סוון, למי
 סעח.
 לפשרינ למי סער דינא גדולה.
 לפיח למד פעל חיי, למי חוון.
 לפי לא לריכא, לחס לא, למען
 ליון, לקוטי לני, לסון לרסח.
 לפיא למוס מנחל חנחא, ללד אחר,
 ללד אחר.
 לפינז ללדקא גדולה, ללורכ גדול.
 לפצויים ללורכ גומו ומקוון.
 לפצוינ ללוס גדלים, ללורכ גדול.
 לפציהיד ללורכ הדלקס.
 לפציהיש ללורכ סכחנ, ללורכ סעסח.
 לפציים ללורכא מרבנן, ללורכ מלוס,
 ללורכ מקוון.
 לפציע ללורכ עלמו.
 לפצייב ליי לדיקס יצאו זו.
 לפציריש ללחא ידי סמים.
 לפציהיב ללחא ידי הנריות.
 לפציהים ללחא ידי סמוקס.
 לפציהח ללחא ידי חסווס.
 לפצייש ללחא ידי סמים.
 לפציהיח למען לדיקו יגדיל חורס ויאדיר.
 לפציל לא לריכא למימה, לא לרד לומר.
 לפציים ללורכא מרבנן, ללורכ מלוס,
 ללורכ מקוון.

לקיצ לקוטי לבי, לקט לבי.
לקרינ לקדוש רי נחנאל.
לקיש לקבל שכר, לקוטי שושנים,
לקט שכחה, לקריחה שבע, לשמוע
קול שופר.
לקשיז לקט שכחה ופאה.
לקשויז לקט שכחה ופאה.
לקית לא קחני, לקוטי חסלים, לקוטי
חורב.
ליר לאו רשות, לא רחי, לא רחיני,
לב רבו, לחס רבו, לשון רבים,
כשון רומית, לשון רע.
לראיר לא רחינו אינו רחי.
לראיש לעשות רלון חזיו שנשמים.
לרבניצ לראות בנחמת ליון.
לרבנציי לראות בנחמת ליון וידושלים.
לריד לרווחא דמילתא.
לריה לראש השנה, לרשות הרבים.
לריה וירב לראש השנה ויום כפורים.
לריהי לרשות היחיד.
לרהיר לרשות הרבים.
לריי לוח רשע ולא ישלם.
לרולייש " " " "
לריז ברין לא רחי זה כרחי זה.
לשי לשם, ליטחא.
לשי לא שציק, לא שיד, לא שכיח,
לא שמה, לא שנה, לא שנו, לא
שנית, לא שרי, לבושי שרד, לב
שלים, לוג שמו, לוחות שניות,
לחס שלמה, לחס שמים, לחס
שערים, ליטחא שטערלינג, ליכשענ-
שטאדט, ליכטענשטיין, ליל שזעוה,
ליל שבת, ליל שמורים, ליפשיטן,
ליחא סם, לעווענשטיין, לפי שעה,
לקוטי שישים, לקט שכחה, לקט
שמואל, לשון שקר.
לשי"א לא שמה חגד, ליטחא אהרינא.
לשאביל לפי שאין בקיפין לשמה.
לשאב"ט לאו שאין בו מעשה.

לציע ללורך עלמו, ללמיתוח עולם.
לצערני ללעורי כפשים.
לצעוקים ללעורי קא זכיון.
לצים ללרכי פרכס.
לציק לא לריך קרא.
לקי לקמן.
לק לא קאמרי, לא קני, לא קנסינו,
לא קרינו, לא קשיא, לא קחני,
ליחא קרא, ליטחא קמא, לפי
קלוכו, לפרטקטן, לקוטי קדמוניות
לשון קדר, לשון קדש.
לקי"א לא קרי "אי, לקבר חזרה, לקוטי
חמרים.
לקאיב לביח קאליכעליכזיונג.
לקיב לאקעננאך.
לקבי לקבר ישראל.
לקבים לקבל פרס.
לקדהיז לקיים דברי תורה.
לקיה לאו קישיא היא, לא קרי "ה"
לקוטי הלכות, לקט הקמת.
לקהיח לקוי החמה.
לקהיל לקוי הלכנה.
לקהיק לקט הקמת.
לקיו לא קרי "ו".
לקועיד לקולר עניות דעהו.
לקויצ לקוטי לבי.
לקוקיד לקוטי קדמוניות.
לקויש לקוטי שושנים.
לקורת לקוטי חסלים, לקוטי חורב.
לקיח לא קנה חזרו.
לקיט לקבל עומאה, לקח עוז.
לקי"א לא קרי "י", ליטענאך קוית יי,
לקבר ישראל, לקט יוסף, לקוטי
יוסף.
לקיל לא קשיא ליה.
לקים לא קשיא מידי, לקוטי מלות.
לקמ"ל לא קא מיבעי לן.
לקיע לא קביל עליה.
לקע"א לא קביל עליה אחריות.
לקים לקבל פרס.

לש"ה לא שצקת חיי, לא שמיח חסרון,
 לשון חכמים, לשם חובה.
 לש"מ לשנה עונה.
 לשמ"ת לשנה עונה חכמה.
 לשי"י לשנת ילדה, לשם יחוד, לשם
 יחברך.
 לשיב"מ לאו שיש בו מעשה.
 לשיקב"ה לשם יחוד קודשא צריך הוא.
 לשיקב"ה לשם יחוד קודשא צריך הוא
 ושכחתי.
 לשיקב"ה לשם יחוד קודשא צריך הוא.
 לשי"ש לפני שמש יבון שמו.
 לשי"ב לשם כריתות.
 לשב"א לשם [לשל] כל אדם.
 לש"ל לא שיד למינה, לא שמיח
 לי, לא שני לך, לשון למודים.
 לש"מ לשאר מילי, לשם מלות, לשם
 מחנה, לשמש מעור.
 לשמדי"ח לשמוע דברי חכמים.
 לשמיע לשמיני עלרת.
 לשמיר לילית - שלין - מוקין - רוחות.
 לש"נ לשון נחמה, לשון נקמה.
 לשנל"ת לאו שניחן להשלומין.
 לש"ע לאו שמיח עקירה, לאו שקדמו
 עשה, לשון ענה, לשון עזרה,
 לשמיני עלרת.
 לשעושי"ת לשמיני עלרת ושמחת חורה.
 לש"פ לקע - שכה - פאה.
 לש"צ לשליח לצור.
 לש"ק לשם קדושין.
 לשיר לנן של ראשונים, לשון רבים,
 לשון רע, לשלוש רגלים.
 לש"ש לאו שמיח שמיחה, לשם שנה,
 לשם שמים, לשם שרים.
 לש"ת לשון חורה, לשמחת חורה, לשם
 הענית, לשם הפארת.
 לית לא תאכל, לא תצא, לא תצול,
 לא תגלה, לא תגנוב, לא תגע,
 לא תמורד, לא תחכם, לא תחוסם,
 לא תימא, לא תכזה, לא תנשא.

לשאה לסגר את האזן, לשמוע אל
 הנכה.
 לשאו"ב לא שדי איכש זוזי צכדי.
 לשא"מ לפי שאין מוקם, לשאר מילי.
 לשאש"ב לאו שאין עוף בכל.
 לש"ב לאו שמיח ציאה, לשכוי צינה.
 לשב"א לשון צני אדם.
 לשבא"ה לשגר את האזן.
 לשבה"ג לשנת הגדול.
 לשב"ח לשם צן חורין.
 לשב"כ לאו שצכללות.
 לשב"כ אליע לאו שצכללות אין לוקין
 עליו.
 לשב"מ לאו שאין בו מעשה.
 לש"ג לשם גירושין.
 לש"ד לחם - שמן - דגש.
 לשד"ח לשמוע דברי חכמים.
 לש"ה לאו שמיח הולכה, לאו שמיח
 היקף, לאו שמיח החראה, לשון
 הרע, לשון הכחוש, לשכת הגזית,
 לשם הלואה, לשנה הצאה.
 לשה"ב לשם הצורח, לשנה הצאה
 צירושלים.
 לשהב"י לשנה הצאה צירושלים.
 לשה"ג לשנת הגדול, לשכת הגזית.
 לשהר"א לא שניק היחרא ואכיל איקורא.
 לשה"ב לשון הכתיב.
 לשה"פ לדעת שאר המוסקים.
 לשה"ק לשון הקדש.
 לשה"ר לשון הרע.
 לשה"ת לאו שמיח החראה.
 לשו"ל לשמו ולשמה, לתקוטי שירתיך
 ולא לעותי.
 לשול"ש לששון ולשמחה.
 לשול"ת לשנת ולתהלה.
 לשו"פ לקע שכה ופאה.
 לשו"ש לששון ושמחה.
 לש"ן לא שנה זו, לשון זה, לשון
 זכה, לשון של זסורית, לשון של
 זכות, לשם זבח.

לתרוע לא תעשה ועשה.
 לתים לפוס תורא טבחה.
 לתבים לא תעשה כל מלאכה.
 לתבית לא תאכל כל העונה.
 לתיל לא תימא ליה, לשון תורה למוד.
 לתים לא תעשה מלאכה, לא תסן
 מכשול.
 לתמלמליי במיל"ל בדבית אריו לייב
 לא תרא תפחד לילה תחן יעוף יומס
 כי מלאכיו יום לך לשמך בכל דרכך
 לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקנע
 צהליך.
 לתים לפוס תורא סכינא.
 לתיע לא תאכל עליו.
 לתעיה לא תאכל עליו תחן.
 לתעיד לא תאכלו על הדם.
 לתעים לא תעשה מלאכה.
 לתעים לא תעשה כל מלאכה.
 לתפיצ לא תקום פעמים לרה.
 לתפיר לא תקיפו פאה ראשכם.
 לתפיש לא תלין פעולה סכי.
 לתיר למכרות רעה.
 לתיש לא תלגש טעטב.
 לתשיב לא תחקוס שור זדישו.
 לתשנים לא תסא שמייע גדולה מראים.
 לתשיש לא תעשוק שכר סכי.

לא תלין, לא תענה, לא תעשה,
 לא תעשוק, לא תלא, לא תקנו,
 לא תקשה, לא תלם, לא תשא,
 לא תשלה, לא תשנא, לזשי
 חזאה, לזוש חכלה, לחמי חודה,
 לכי תהדר, לכי תיהי, לפי חומו,
 לקוטי תהלים, לקוטי תורה, לשון
 חזונה, לשון תורה.
 לתאר לייב לא תאונה אליך רעה
 ונגע לא יקנע צהליך.
 לתביא לא תחלו צהר איפכא, ליה
 תנח נלא אשא.
 לתביג לא תנשל גדי.
 לתבלי לא תסו צראה לשנה ירה.
 לתבעיש לא תענה צרעך עד סקר.
 לתניג לא תנשל גדי, לא תחליף גזרה,
 לא תסיג גזול, לתנועה גדולה.
 לתניד לא תסיג גזול ראשונים, לא
 תסיג גזול רעך.
 לתריא לעדה תורה דרך ארץ.
 לתיה לא תני הא.
 לתיה לא תאכל תחן.
 לתולחולמיש לתורה ולחופה ולעשעים
 עוצים.
 לתיה ולית לא תניש ולא תחניש,
 לא תקום ולא תהים, לא תקום
 ולא תעור.

מ

מגיני ארץ, מגלת אסתר, מנן אבות.
 מנן אברהם, מדרש אביר, מדרש
 אברה, מדרש איכה, מה אומר,
 מה אחריות, מהדורא חי, מודה
 אבי, מוסדי ארץ, מה אומר,
 מענה אלמים, תחנה אפרים, מעס
 אהרן, מעס אפרים, מעס אשר,
 מי אחרין, מידי איריא, מיס אמרוכיא.

מי אומר, מדרש, מה, מחזרה, מחמה,
 מין, מלכות, מס, מן, מנהג,
 מסכה, מספר, מעין, מעלה,
 מלכה, מקום, מקרא, מה, מרת,
 מרכי, משמע, משנה.
 מיא מחורי אור, מאיר איוב, מאכלות
 אסורות, מאמר אחר, מגדות
 אליעזר, מגיד אונס, מגיד אעה,